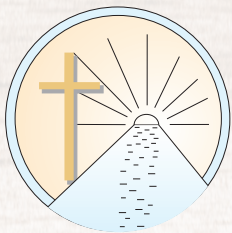

Nr 11 2021

Sions Missionstidning

Och han visade mig en flod med livets vatten, klar som kristall, som går ut från Guds och Lammets tron. Mitt på stadens gata, på båda sidor om floden, står livets träd. Det bär frukt tolv gånger, varje månad ger det sin frukt, och trädets löv ger läkedom åt folken. Och ingen förbannelse ska finnas mer. Guds och Lammets tron ska stå i staden, och hans tjänare ska tjäna honom. De ska se hans ansikte och bära hans namn på sina pannor. (Upp. 22:1-4).

BIBELORDET

Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. Och jag såg de döda, stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, efter det som stod skrivet i böckerna. ... Och om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön.
(Upp. 20:11–12,15)

HELGDAGAR

Alla helgons dag,
Matt 5:1–12,
De heligas gemenskap

24. Söndagen efter pingst,
Matt. 17:24–27,
Medborgare i två riken

Uppbrottets söndag,
Matt. 24:36–44,
Vaka!

Domsöndagen,
Matt 25:31–46,
Kristus, Herre över allting

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN

Artikel 12

Om boten

Om boten lära de, att syndernas förlåtelse av dem, som efter dopet fallit i synd, kan vinnas, närhelst de omvända sig, och att kyrkan bör meddela avlösning åt dem, som på detta sätt vända åter för att göra bot.

Men boten består till sitt väsen av dessa två stycken: dels förkrosselsen eller den ångest, som injagas i samvetet, då man insett sin synd, dels tron, som väckes genom evangeliet eller avlösningen och som tror, att synderna förlåtas för Kristi skull, och som giver samvetet tröst och befriar det från dess ångest. Därpå böra följa goda gärningar, vilka äro botens frukter.

De fördöma vederdöparna, som påstå, att de en gång rättfärdiggjorda icke kunna förlora den helige Ande, och vidare dem, som förfäktat, 8] att somliga i detta livet vinna en sådan fullkomning, att de ej kunna synda. Vidare fördömas novatianerna, som icke ville avlösa dem, som fallit, när de efter dopet återvände för att göra bot.

Även de förkastas, som icke lära, att syndernas förlåtelse erhålles genom tron, utan ålägga oss att förtjäna nåden genom våra egna tillfyllestgörrelser.

Sions Missionstidning

Nr 11 2021

Guds rike och Guds församling	4
Medborgare i två riken	6
Herren känner sina får	8
Barnsida: Fyra	10
Kevin Nyfelt, ny ungdomsarbetsledare	12
Ungdomsflik: Ungdomstid	14
Sjätte saligheten	16
Seminarium för företagare och företagsledare	18
Församlingens historia	20
Kom med och tjäna vid Missionsmagasinet... ..	22
Annonser och prenumerationer	23

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

Pärmbild:
Kalajoki kyrka (Foto: VP)
Pärmens baksida:
Isaks kyrka, i
St. Peterburg (Foto: VP)

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Radierade helgsammankomster

6.–7.11. Risöhall
13.11. Närvilä
20.11. Punsar
27.11. Bosund
4.12. Flynnängen

En ängeln visar Johannes Guds Lamm i Nya Jerusalem. Målningen från Turkiet 1000 e.Kr.

Guds rike och Guds församling

Frågan om Guds rike har alltid varit en fråga som kristna har funderat över. Ifrån bibeln kan vi märka att ämnet var angeläget i Jesu undervisning. Så viktig var Guds rike för Jesus att han tillsatte en bön om rikets tillkommelse i bönen fader vår, för att kristna varje dag skulle be för det. Även idag säger Jesus till oss alla: *”Tiden är inne och Guds rike är nära. Omvänd er och tro evangelium!”* (Mark. 1:15)

Frågan blev också viktig för lärjungarna. Lukas skriver att när de var samlade med den uppståndne Herren just före hans himmelfärd frågade de ännu honom om riket: *”Herre, är tiden nu inne då du ska återupprätta riket åt Israel?”* Han svarade dem: *”Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har bestämt. Men när den helige Ande kommer över er, ska ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.”* (Apg. 1:7–8).

Lukas berättelse förmedlar två insikter till läsaren. Först berättar han att lärjungarna ännu tänkte riket som ett politiskt rike. Sedan berättar han om hur Jesus med sitt svar riktar deras tankar att betrakta Kristi rike genom ett fönster av den Helige Andes utgjutelse och kraft som de får. Vad menade då Jesus med sitt svar, varför vill han att frågan om Guds rike skulle betraktas genom fönstret av Andens utgjutelse?

Det nya förbundet

Bakom Jesu svar finns en hel del Bibelns profetior om det nya förbundet. Det gamla förbundet som ett politisk-andligt Guds rike gjordes i Sinai-öknen med Israel. Det skulle få sitt slut när det

nya förbundet i kraft av Kristi försoningsdöd och uppståndelse skulle träda fram. Tecken för början av det nya förbundet var ankomsten av den Helige Ande och påbörjandet av predikan om Kristus och döpelsen (Jeremia 31:31–33).

Från Jesu svar upptäckte lärjungarna att det som de så oförståndigt frågat honom om kommer att bli verklighet på ett nytt och i fullständigt sätt om några dagar. Det nya förbundet kommer att vara annorlunda och bättre än det gamla förbundet som är endast en skuggbild av det nya. Den största skillnaden mellan de två är att det nya förbundet når djupare, även till människans hjärta och skapar människan till en ny skapelse. Samtidigt byts också förbundets gudstjänsts bundenhet till en viss ort (Templet i Mellanöstern) till Messias nya gudstjänst som skulle ske *”i ande och sanning.”* (Joh. 4:23).

Hurdant är Guds rike i det nya förbundet? Kan vi förstå att det är en församling? Vi måste svara både ”Ja” och ”Nej”.

Guds rike och församlingen

Vi förstår att Guds rike är överallt om vi betraktar det genom Guds makt. Han har sin makt över allt därför att han har skapat allting. Ingenting finns som inte skulle ha sin början genom skapelsen. Men sedan, vid sidan om detta ”rike” i bredare bemärkelse, finns det Guds rike som betraktas i smalare bemärkelse. Denna smalare bemärkelse kan vi se till exempel i Jesu ord *”Guds rike är nära”* (Mark. 1:15) eller att det har *”nått er”* (Matt. 12:28) eller att man kan bli medlem i det eller även att det *”ska tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukt”* (Matt. 21:43). Guds rike beskrivs på ett liknande sätt som församlingen beskrivs.

Kristus talade om församlingen för lärjungarna

med uttryck som i sin tur liknade det som han har sagt om Guds rike. Dessa två begrepp är i Bibeln väldigt nära varandra. Men det finns ändå en skillnad mellan dem. Församlingen kom att få sin uppfyllelse i första pingsten, men Guds rike har en viss dubbeldimension. Guds rike är någonting som vi inte ännu har nått i sin fullhet, såsom vi också ber, *”tillkomme ditt rike”*.

Som slutsats kan vi konstatera att det talas om riket på ett paradoxalt sätt, att det är riket där en människa kan vara medlem *”redan nu”* men *”icke ännu”*. En kristen är medlem i Kristi församling, det är sant redan här på jorden, men han är också arvinge av det tillkommande gudsriket. Dessa två, Guds rike och Kristi församling, har en skärningspunkt i Gud som är grundaren och närvarande i båda.

Kristus som församlingens gestalt

Församlingens beroende av Kristi närvaro märker vi i Kristi ord till Petrus, när han bekände Jesus Kristus som Guds Son. Kristus lovade Petrus att han, Kristus, skulle bygga sin församling på Petrus beknännelses grund och ge den makt över döden och synden (Matt. 16:17–18). I missionsbefallningen kan vi mera tydligt se vad Jesus menar. Där kan vi se att Kristus är konungen som har all makt i himlen och på jorden. Han sänder sin församling till arbetet, men all förmåga som församlingen har finns i det att Herren har gett löfets ord och att han själv är närvarande. Tidigare hade Jesus även sagt, *”utan mig kan ni ingenting göra.”* (Joh. 15:5). Vi kan märka att församlingens existens är helt beroende av Kristi närvaro. Samtidigt är också den Helige Ande närvarande och leder församlingen och är dess kraft. Således, enligt Bibeln har församlingen här i tiden samband till evigheten genom Guds ord och närvarande av Guds Son och den Helige Ande. Därför har den också samband redan nu med det Guds rike *”som kommer”* och som väntar oss i himlen. Dess medborgare är vi redan här på jorden, men vi har ännu inte nått det i himmelen.

Var finns då Kristi församling på jorden? I det

föregående kan vi märka att församlingen kännetecknas av himmelrikets nycklar (avlösningen och dopet) och besegradet över döden. Denna fullmakt gavs i missionsbefallningen och den träder i kraft i Andes utgjutelse. Därför kan vi dra som slutsats att Kristi församling inte känns igen endast ifrån någon kyrko-/församlingsinstitution utan den finns där Guds ord predikas rent och där Kristi dop och nattvard firas i enlighet med Kristi befallning. Det samma kan vi även läsa i våra beknännelsekrifter i den Augsburgska beknännelsen.

”Tiden är inne och Guds rike är nära. Omvänd er och tro evangelium!”

Såsom vi såg finns det villkor för församlingar som önskar vara Kristi församlingar. Måttet är: biblisk förkunnelse och rätt förvaltande av sakramenten. Detta mått är högre än hela

jorden och himmelen tillsammans. Den Helige Ande förmedlar Kristus endast genom det apostoliska evangeliet. I Galatien hade somliga förlorat det rätta evangeliet och därför med en fel predikan predikat *”en annan Kristus”*. Det var inte en fråga om några feluppfattade meningar eller misstag utan en ny lära. För sådana förkunnare predikade Paulus bättring. Vi märker att en rätt predikan kan igenkännas. Måttet var apostlarnas undervisning som kunde läsas från deras brev. Även idag skall förkunnelsen nå måttet av den apostoliska predikan för att kunna godkännas som *”rätt”*. Vi kan konstatera att fäderna i Augsбург hade Paulus som sin lärare!

Kristus hjälper dig att nå målet

Vi närmar oss kyrkoårets slut. Vi påminns om Kristi andra ankomst. Är du redo att möta honom? Är ditt troslov på den stolen med de fyra benen som Lukas skrev om när han berättade om de första kristna: *”De höll troget fast vid apostlarnas undervisning och vid gemenskapen, brödsbrytelsen och bönerna.”?* (Apg. 2:42). Med dessa gåvor vill Kristus tjäna oss i sin församling i sitt rike. Med dessa fyra orkar du till slutet, gåvorna är till för dig. Var trogen Kristus och följ inte ditt eget hjärtas tankar.

Gud välsigne dig!
Vesa Pöyhtäri

Medborgare i två riken

Paulus talar i Romarbrevet 13 om överheten (myndigheterna) och hur vi som kristna skall förhålla oss till dem. Hur vi skall lyda de lagar som gäller och underordna oss myndigheterna.

Som kristna är vi medborgare i två riken. Vi är medborgare i vårt eget land, Finland eller något annat land, och på samma gång är vi himmelrikets medborgare. För de flesta av oss har medborgarskapet i vårt hemland getts oss redan när vi föddes. På samma sätt är det också med medborgarskapet i himmelriket, vi föds in i det. Det bekräftas genom dopet, och hålls giltigt genom tron. Vi kan ge upp vårt medborgarskap i vårt hemland, och på samma sätt kan vi också förlora medborgarskapet i himmelriket. Det gör vi genom att överge Gud och vända oss bort från Honom.

Vi har både rättigheter och skyldigheter som hör ihop med våra dubbla medborgarskap. I vårt jordiska hemland har vi skyldigheter som att hålla landets lagar, utföra värnplikt, betala skatt och göra vår del enligt landets lagar och myndigheter. Medborgarskapet ger också rättigheter som att vi får fritt leva och bo där, får

ta del olika förmåner, skyddas av landets försvar mot yttre fiender, osv. Ingen av oss kan kräva att bara ha den ena delen utan den andra. Skyldigheter och rättigheter hör ihop, de hör till medborgarskapet.

Till vårt medborgarskap i himmelriket hör också rättigheter och skyldigheter. Rättigheterna som hör ihop med det himmelska medborgarskapet är att vi får leva med Kristus och äga friden i hjärtat. Den Helige Ande ges oss som en del av medborgarskapet. När vi sedan dör får vi sedan passera den himmelska passkontrollen, komma hem till Gud i himlen. Skyldigheterna som hör till himmelrikets medborgarskap är att vi kallas att leva enligt Guds ord, att vara Jesu lärjungar och efterföljare. De här skyldigheterna är egentligen inte skyldigheter, de är till för att skydda oss. De ger ramar för ett gott liv. De är skyddsnet för oss själva och våra relationer till varandra.

Paulus skriver i texten om hur vi som Guds barn, som Jesu efterföljare, som medborgare i himmelriket, också skall följa jordiska lagar. Överheten, eller myndigheterna, tjänar Gud, och därför skall vi underordna oss den och

leva efter gällande lagar och regler. Inte bara av rädsla för straff, utan för samvetets skull. Att vi lever våra liv inför Gud också i detta avseende. Att vi är ansvariga inför Honom. Att det egentligen är en samvetsfråga.

Petrus ger ett exempel på hur vi skall agera om jordiska lagar och myndighetskrav går emot Guds vilja och vägledning, nämligen att det är Guds vilja som vi då skall följa (Apg. 4:19–20). Men så länge landets lagar och regler inte strider mot Guds vilja skall vi som kristna följa dem, och lära våra barn att följa och lyda dem. Ett liv levt på det sättet lämnar ett gott vittnesbörd för människor runt omkring.

Vi ber.

Gud, vi tackar dig för det land som vi bor i. Vi tackar för det himmelska medborgarskapet. Hjälプ oss att villigt och med glädje följa de lagar och regler som finns i vårt land så länge de inte strider mot din vilja. Ge oss mod och visdom i situationer där vi skall välja din vilja framför jordiska lagar. Led oss så att vi i allt ger Dig lovprisning och ära. Amen.

Kaj Fagerholm

Herren känner sina får

”När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då skall han sätta sig på sin härlighets tron. Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna. Och fåren skall han ställa på sin högra sida och getterna på den vänstra. Då skall konungen säga till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.”

(Matt. 25:31-34)

Fåren ska skiljas från getterna. Herden samlar sina får på sin högra sida, medan getterna förs till den vänstra sidan. Ser man ut bland fåren, så är det en märklig flock. Det finns får i alla storlekar, färger och former. Det finns sådana som ser präktiga och välmående ut, men också sådana som är trötta och slitna. Det finns unga ivriga lamm och gamla lugna får. Det är en brokig skara, nästan så att man kunde fråga sig om de verkligen alla hör ihop. Men trots allt, så är de ändå alla får. Och herden känner sina får.

Det kommer en dag då världen ska delas. Är du inte på den högra sidan, så är du på den vänstra. Då är det för sent att positionera sig. Då är det inte längre läge att ta ställning. Nej, då är det Konungen, Herren Jesus Kristus, som delar upp dem som skall gå bort till evigt straff och de som ska till evigt liv. Det här är den allvarliga påminnelsen vi får på den sista söndagen i kyrkoåret.

Men vad är då den avgörande skillnaden mellan de som ställs på den högra sidan och de som ställs på den vänstra? Jo, det står att de som ställs till höger är får. Hur mycket ära kan då ett får ta åt sig själv över att hon är ett får? Hur mycket har fåret kunnat påverka det? Inget. Och det är poängen min vän.

Som en människa måste var och en av oss säga, ’med skuld är jag född och med synd blev jag till i min moders liv’ (Ps. 51) och vi förtjänar att ställas med dem som går mot ett evigt straff om Gud inte kommer med förlåtelse. Men hör på det här, du som blivit döpt till Kristus: *”Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem.”* (Rom 3:23-24) och på ett annat ställe *”Om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit.”* (2 Kor 5:17). Genom tron på Kristus är du en ny skapelse och det

Domsöndagen

”Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.”

är ett Guds verk! Han har själv utvalt dig och kallat dig vid namn. Du tillhör honom. Du är hans får, och Herden känner sina får.

Det är också därför fårahjorden ser så brokig ut. Det är inte den enskilde fårens egenskaper, utseende eller hållning som är avgörande. Det avgörande är att man är ett får. Gud frågar inte efter stora hjältar och sådana som klarar sig själv. Han ser på dem som lagt sin tro och förtröstan på Kristus. Sist och slutligen, det enda som betyder något är att hålla fast i detta: Jesus dog på korset, för mg. Det räcker.

Domsöndagen med dess allvarliga tema, kan vara förskräckande. Men för en kristen får det också vara det skönaste evangelium. Har man frid med Gud, får man helhjärtat förenas i den gamla kristna bönen ”maranatha”, ”Herre, kom!”. För den dagen då Han kommer, får vi höra orden *”Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.”* Av nåd är vi får i Hans hjord, och Herden känner sina får.

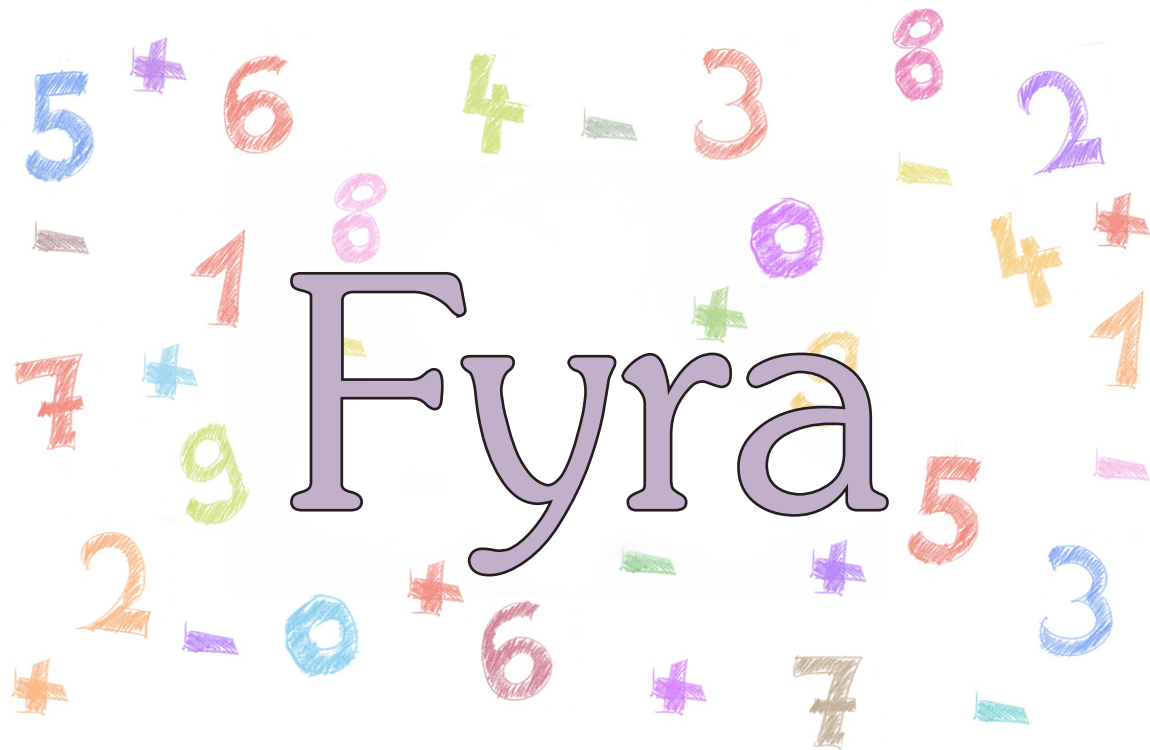
Anton Wargh

Herdepsalm

Herren är min herde,
mig ska inget fattas.
Han låter mig vila på gröna ängar,
han för mig till vatten
där jag finner ro.
Han ger liv åt min själ,
han leder mig på rätta vägar
för sitt namns skull.
Även om jag vandrar
i dödsskuggans dal
fruktar jag inget ont,
för du är med mig.
Din käpp och stav
de tröstar mig.
Du dukar för mig ett bord
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bägare flöda över.
Ja, godhet och nåd ska följa mig
i alla mina livsdagar,
och jag ska bo i Herrens hus
för alltid.

(Psalm 23)

Jesus botar en sjuk man

Färglägg bilden

Känner du till siffran fyra? Kan du räkna till fyra? Kan du hitta på en uträkning som ger svaret 4? Till exempel... $2+2$, $5-1$... och så vidare. Duktigt!

Fyra är antalet på de böcker i Bibeln som berättar om Jesu liv. De kallas evangelier. Evangelium = Det glada budskapet om Jesus. Böckerna är skrivna av vanliga människor som levde samtidigt som Jesus. De heter Matteus, Markus, Lukas och Johannes.

Evangelierna är berättelser som börjar med att Jesus föddes i Betlehem och växte upp i Nasaret tillsammans med Maria och Josef. Sedan berättar böckerna att Jesus började gå runt i landet Israel och predika om Gud när han var ungefär 30 år. Jesus fick några vänner som följde honom, bland annat en pojke som hette Johannes.

Johannes var bara en ung pojke när han träffade Jesus. Sånär gick det till när Jesus kallade Johannes att bli hans lärjunge: Johannes och hans storebror Jakob var fiskare och brukade vara ut och fiska på sjön Gennesaret tillsammans med sin pappa Sebedeus. En dag satt de i en fiskebåt med sin pappa, då Jesus kom gående förbi och sa till dem: Följ mig.

Genast lämnade båda bröderna sina fiskenet och sin pappa i båten och följde med Jesus. Samma sak gjorde Petrus, Andreas och många fler. De kände på sig att Jesus var speciell, att han var den som Israels folk länge hade väntat på, och när han kallade på dem så tvekade de inte, utan steg upp och gick med honom.

Johannes var en av Jesus närmaste vänner i flera år och han berättar om många saker som Jesus gjorde, t.ex. botade sjuka, uppväckte

döda, gjorde så att de lama kunde gå och ... det viktigaste av allt; gav förlåtelse för människornas synder. När Jesus dog och uppstod vann han över döden och öppnade vägen till Gud.

Johannes skriver i slutet av sin bok: "Om alla saker som Jesus gjorde och sade skulle skrivas ner, så tror jag inte att det skulle rymmas i alla böcker som finns i hela världen. Men vi har sett det själva, och vi vet att det är sant".

Alla lärjungar höll fast vid evangeliet resten av sina liv, fastän de blev förföljda och några till och med dödades. De visste att det var sant, och de var beredda att offra sina liv för sanningen. Johannes levde ett långt liv och skrev sedan flera brev och böcker i Bibeln. De kan du läsa när du blir äldre och kan läsa själv.

Vi ber:

Gud, tack att du sände Jesus till jorden för att frälsa oss människor. Tack att han berättade om dig och din kärlek, så att vi kan veta att du älskar oss. Tack för lärjungarna, deras mod och vilja att berätta för alla om Jesus, så att också vi har fått höra evangeliet, det glada budskapet om Jesus.

Eva Hagnäs

Kevin Nyfelt

ny ungdomsarbetsledare

kevin.nyfelt@lff.fi Tel. 050-5454668

LFF:s ungdomsarbete har vuxit kraftigt under de senaste åren. En av orsakerna har varit behovet av en egen skriftskola. LFF:s skriftskola är nu inne på sitt sjunde år. 2016 inrättades en ungdomsledartjänst med tanke på ungdomsarbetet. Richard Eklund som valdes har förtjänstfullt skött tjänsten i 5 1/2 års tid. Vi är tacksamma för det arbete han har byggt upp och utfört i LFF:s tjänst! Under sommaren kallades Richard till nya arbetsuppgifter vilket gjorde att det blev aktuellt att söka en ny ungdomsarbetare. Tjänsten ledig-anslogs och till tjänsten valdes Kevin Nyfelt. Han inledde sitt arbete den 27:e september.

Jag ställde några frågor till Kevin för att vi skulle lära känna ungdomsarbetaren lite bättre. Till först ber jag Kevin berätta lite om sig själv och sin bakgrund.

- Mitt namn är Kevin Nyfelt, jag är 24 år, född och uppvuxen i Källby som äldst av 6 syskon. Jag är förlovad med Elin Verkasalo.

Kevin lyfter fram familjen och Flynängens bönehus, både söndagsskolan och sammankomsterna som viktiga för hans andliga uppväxt.

- Där lärde jag mig om barnvännen Jesus, och om frälsningen genom honom, vilket jag är djupt tacksam för.

Efter gymnasiet när Kevin skulle välja utbildningsinriktning stod han inför två alternativ, antingen teologi eller historia. Sist och slutligen blev det ett ganska lätt val eftersom teologin intresserade klart mer än historia.

- En rolig grej är att jag alltid haft kusiner i samma skola/utbildning ända sedan lågstadiet. Hösten 2017 när flyttlasset bar av till Åbo för teologistudier hade jag också där två kusiner som studerade teologi. För tillfället går jag min sista kurs på kandidatnivå i teologi, en kurs om den lutherska bekännelsen. Jag har lämnat in min kandidatavhandling för granskning. I avhandlingen undersöker

jag olika gammaltestamentliga texter om hörnstenen eller stötestenen i relation till 1 Petrusbrevet. Där blir det tydligt att Jesus är antingen en hörnsten eller en stötesten för oss. Vi som tror blir uppbyggda när vi kommer till hörnstenen Jesus. Vi blir levande stenar i ett andligt husbygge. Vi tillhör Guds församling, Kristi kyrka, genom tron på Jesus. Vi får genom tron del i Jesu härlighet och hans frälsning. De icke-troende däremot är inte delaktiga i Kristi kyrka, eller i Guds församling, utan de snubblar och faller på stötestenen Jesus. De faller för att de inte lyssnar till evangeliet om Jesus och hans härliga gärningar. (korsdöden och uppståndelsen).

När jag frågar Kevin vad det var som gjorde att han sökte tjänsten som ungdomsledare svarar han såhär:

- Jag sökte tjänsten som ungdomsledare på LFF för att jag har en stark koppling till rörelsen och känner ett ansvar för rörelsens ungdomar. De är värdefulla och viktiga i Guds församling. Jag vill stå fast på Bibelns värderingar i min tjänst och sprida Guds ord och vittna om Hans kärlek och omsorg för ungdomarna.

Vi känner alla till att det är svårt att vara ung idag, speciellt att vara ung kristen. Vad anser du att är viktigt med tanke på ungdomsarbetet i vår tid?

-Ungdomarna idag är inte mindre viktiga än förr. De behöver söka sin trygghet i Guds ord och den kristna gemenskapen, precis som tidigare generationer av ungdomar. Utmaningen bland de unga idag tror jag att främst finns i det stora utbudet av media. Det

kan vara allt svårare att finna trygghet i vår värld idag. Jag ser idag mediavärlden som en stor och farlig tidstjuv. Dagens media består av korta videoklipp, som är uppbyggda för att fånga uppmärksamhet. Jag tror att denna tidstjuv rövar bort tiden för bibelläsningen och tiden för den innerliga kristna gemenskapen.

När jag avslutningsvis frågar Kevin om han har något särskilt han vill säga till läsarna väljer han att dela upp sitt svar till olika grupper.

Till föräldrarna vill jag säga att ungdomarna idag behöver era förböner, ert stöd och era gränsdragningar. De behöver också all uppmuntran de kan få.

Till ungdomarna vill jag säga: Lyd era föräldrar. Det är ett Guds bud att vi barn skall göra så. Föräldrarna har levt längre och de har oftast vårt bästa i åtanke när de säger saker till oss. Lyd, lyssna och läs Guds ord. Gud vill alltid vårt bästa.

Till unga vuxna vill jag säga: Se till dem som är yngre. De yngre ungdomarna behöver er hjälp och ert stöd.

Till er ungdomar vill jag ännu säga att jag med glädje står till tjänst, och hjälper enligt den kraft och förmåga som Gud ger. För ungdomsarbetet vill jag be om förböner från er alla. Vi ber att Gud skulle komma i sin Helige Ande och förklara Jesus allt djupare för oss alla.

Herren vare med er alla!

Jag tackar Kevin för intervjun och önskar honom Guds rika välsignelse i tjänsten!

Lennart Ahlvik

Ungdomstid

En rolig tid eller orolig tid?

När man är ung vill man leva livet. Ungdomsåren är en spännande tid. Predikaren säger om ungdomstiden: *“Du som är ung, gläd dig i din ungdom, låt ditt hjärta ha det gott i din ungdoms dagar. Vandra ditt hjärtas vägar, följ det dina ögon ser. Men tänk på att för allt detta kommer Gud att kalla dig till doms.”* (Pred 11:9)

Det är viktigt att ha roligt i sin ungdomstid, men vi läste varningen *“...Men tänk på att för allt detta kommer Gud att kalla dig till doms”*. För en del kristna ungdomar är en ungdomstiden en period full med skratt och häftiga händelser. Andra kan vända ryggen till Gud redan i ungdomstiden. För andra ungdomar kan ungdomstiden vara en fruktansvärd plåga. Man passar bara inte in i gänget tycker man. Man känner sig ensam, eller så är man ensam. För sig själv kämpar man med sina synder, med otillräcklighetskänslor och utanförskap. Jag menar inte att du som är ensam skulle vara en större syndare än andra, utan att det inte finns någon människa som upprättar dig när fallet sker. Du kan då be till Gud att han ger dig kristna kamrater, Gudsordet

förbjuder dig inte heller att vara aktiv och söka kompisar. Låt människor veta att du finns. I coronatider tappar man lätt greppet på vem som finns i nejden i samma ålder. Försök hitta åtminstone en person att umgås och prata med.

När jag var yngre hade jag i huvudsak vänner som var intresserade av annat. Jag gick i gymnasium, de gick i optima, på yrkesskola eller på Lannäslund. Jag hade nära vänner som var och är intresserade av jordbruk och/eller kroppsligt arbete. Det hindrade oss inte från att ha det roligt tillsammans. Jag ser med tacksamhet på att jag inte blev utfrysad på grund av mitt val av skola eller mitt intresse. Jag uppmanar er ungdomar idag till att inte fokusera så mycket på vad man är intresserad av till yrket. Fokusera istället på Jesus Kristus och gemenskapen med honom. Det borde vara det som för kompisar tillsammans och som gläder dem. Sök er till en kristen gemenskap eller sträva till att leva med Jesus i centrum med det nuvarande kompisgänget. Bjud med de som är utanför. Det kunde jag nog under min ungdomstid ha tänkt mera på.

Varför skall vi bry oss om andra ungdomar? För att vi ska bli frälsta på grund av vår godhet när vi kallar dem? Nej. Frälsningen har vi endast i och genom Jesus Kristus. Vi ska däremot kalla andra ungdomar till vårt kompisgäng för att Gud vill det. Han vill inte att någon ungdom lämnas ensam och att de lider i stillhet för sig själva.

“Vänj den unge vid den väg han ska vandra, så viker han inte av från den när han blir gammal.”

Alla trivs inte i stora kompisgäng. Men jag tror att de flesta behöver någon som de kan dela sin ungdomstid med. När vi talar församling eller bönehusgemenskap så finns det rum för såväl arbetare som arbetslösa, såväl hemmamammor som arbetande pappor. Såväl ensamstående pensionärer som skrikande barn, och allt däremellan. Alla får rum (Gal 3:28).

Skall det då finnas ungdomsgäng där någon utesluts på grund av deras intresse eller familjetillhörighet? Nej. Däremot är det viktigt att i den kristna gemenskapen hålla fast vid Guds ord. Om någon syndar medvetet eller omedvetet mot ordet ska vi tillrättvisa med omsorg och i kärlek. Det är också viktigt att vi inte accepterar att vi lever hursomhelst (om vi är kristna). Vi ska inte bli “drive-in kristna”.

Vi ska alltså inte leva så att vi endast kommer in på söndag till bönehuset och kyrkan och tar emot välsignelse och syndernas förlåtelse. Samtidigt som vi fortsätter med vårt Gudsfrånvända liv.

Enligt det tredje budet ska vi helga vilodagen. Det betyder enligt Luther att “...inte förakta predi-

kan och Guds ord, utan att gärna höra och lära det.” Ordspråksboken säger: *“Vänj den unge vid den väg han ska vandra, så viker han inte av från den när han blir gammal.”* (Ords. 22:6)

Vi ska ifall hälsan och coronaläget tillåter göra ett fysiskt besök för att lyssna till Guds tilltal, och ta del av nattvardens gåvor. Vi kan gå till sammankomst eller till en lokal kyrka (som följer Bibeln). Vi får be Gud att han skulle låta sitt ord tränga in i våra hårda hjärtan, så att vi skulle inse hans rika vårdnad om oss. Framförallt det att Guds egen dyrbara Son inte stannade i härlighetens himmel för vår skull. Han blev människa och tog vårt straff. Låt oss tacka och lova Honom för hans rika barmhärtighet och nåd!

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare

Sjätte saligheten

Saliga är de renhjärtade, ty de skall se Gud! Om denna hjärtats renhet råder stort tvivel, hur den bör förstås, då alla väckta har den erfarenheten att det känns som om hjärtat alltid vore fullt av ondska och orenhet. Men de sorglösa och nådetjuvarna känner inte hjärtats ondska. Har de rena hjärtan? Och de väckta orena hjärtan? Jag vet att den onde har renat nådetjuvarnas hjärtan, och deras hjärtan är renade i drakens blod. Men de väcktas hjärtan är inte renade i drakens blod. Därför känns hjärtat styggt och orent. Vem skall nu rena era hjärtan, ni botfärdiga, som känner, hur styggt och orent hjärtat är? Jag tror att era hjärtan är renade med Jesu blod, om ni tror trots att ni känner annorlunda. Men här gör egenrättfärdigheten motstånd och frågar:

Hur kan du tro att hjärtat är rent, då du känner att hjärtat är orent? Du börjar ljuga i ditt hjärta, om du tror tvärt emot vad du känner! Tro först då att hjärtat är renat med Jesu blod, när du känner att det är renat! Vet du, vem som predikar så? Jo, så predikar egenrättfärdigheten för de botfärdiga. Men Guds Ande predikar så här: Genom tron blir ditt hjärta renat med Jesu blod! Och då är du salig och får se Gud.

Lars Levi Laestadius

Alla helgons dag (1858),
Nya Evangeliepostillan.

Översatt av Lauri Koistinen

*Han alla herrars Herre är och alla kungars Kung.
Hans ok är ljuvlig, agan kär, hans börda är ej tung.*

*Fast fattig i mig själv och svag, fast syndig, kall och död,
dock uti honom äger jag nu hälsa, liv och bröd.*

*Se, han är min rättfärdighet, min frid, min sällhets höjd.
Ja, han är all min salighet, min krona och min fröjd,*

*min rikedom min starkhets Gud, min sköld, min fasta borg,
om dagen skugga, natten ljus, min glädje i all sorg.*

*Du Jesus Krist, mitt hjärtats ro, som alla min skuld hetalt,
bliv alltid du mitt A och O, i mig och alla – allt!*

John Mason

Sions Sång 126: 4–8

Seminarium för företagare och företagsledare

Företagare och företagsledare med anknytning till LFF och Rauhan Sana mötte varandra i ett tvåspråkigt seminarium i Flynnängens bönehus lördagen den 9. oktober. Seminariet var ett gemensamt projekt av LFF och Rauhan Sana. Träffen hade blivit annullerat några gånger på grund av epidemin.

Seminariets tema var "Kristen i affärsvärlden". Programmet hade planerats av Per-Ole Hjulfors och Jukka Paananen. Mötet inledes med inledningsord och bön av Jukka Paananen från Rauhan Sana. Hälsningsord framfördes av arrangörernas styrelseordföranden Matti Rahja, LYRS och Torvald Hjulfors, LFF.

Torvald Hjulfors verkade som seminariets konferencier. Pga det stora intresset (över 100 deltagare) var vi tvungna att flytta seminariet från Karleby till Flynnängens bönehus i Källby. Endivo hade förberett en smaklig lunch och serveringen sköttes av frivillig personal från Flynnängens bönehus. Snellman och Fresh serverant bjöd på kvällsbit.

Ett särskilt tack till serveringspersonalen samt företagen som sponsorerade.

Storföretagen representerades av Staffan Snellman, som berättade med inlevelse om "Snellmans story enligt andra generationen". Jussi Peltola från Speys Oy talade utgående från rubriken "Affärsvärlden som en kallelse."

Riksdagsmännen Juha Sipilä och Peter Östman berättade om sina "erfarenheter ur livet" som kristen. Båda har också mycken erfarenhet av företagslivet. Både Juha och Peter delade med sig mycket personliga erfarenheter och med stort hjärta.

Kristen litteratur såldes i korridoren av LFF, Rauhan Sana och teologiska institutet i Finland. Jorma Aspegren berättade om sina böcker i sin "Bokrelease." Bl.a LFF:s historik som han översatt till finska. Den kan man mycket väl rekommendera som present åt sina finskspråkiga vänner.

Pastor Santeri Marjokorpi, verksamhetsledare från Teologiska institutet i Finland informerade om STI och den nya människorättsorganisationen "Yttrande- och religionsfrihet r.f." som grundades senaste sommar med stöd av både Rauhan Sana och LFF. Intresserade kan ansluta sig som personliga stödmedlemmar.

Företagsvärlden idag är belönande och ger en möjlighet att tjäna i Guds rike genom att skapa arbete och bygga det land som Gud har gett oss. Det påminnes också om en god etik och ärlighet både såväl mot kunder som mot överheten genom skatteverket.

"Att stöda evangeliets spridning är den bästa gåva man kan ge i arv till sina barn- och barnbarn". Vi behöver alla, vare sig vi är anställda eller företagare, mycket förböner i vår kallelse. Det är bra att sådana här träffar ordnas och att det erbjuds möjlighet för företagare att stöda varandra och lära av varandra.

Avslutningsord och bön hölls av Per-Ole Hjulfors från LFF.

Av de livliga pausdiskussionerna att döma var seminariet en positiv erfarenhet för de flesta deltagare.

Vesa Pöyhtäri, LFF

Församlingens historia

Petroskoj var den första av nuvarande Inkerin kirkkos församlingar som grundades efter andra världskriget. Församlingen fick officiellt tillstånd att verka år 1969, efter årtal av ansökningar och kamp mot de ateistiska myndigheterna. Det var något av ett under i dåtidens Sovjet, och ryktet gick ut till ingermanländare ända bort i Sibirien, dit de blivit förvisade under Stalintiden på 1930-talet.

I februari 1970 kunde man äntligen hålla den första gudstjänsten. Den hölls i ett bostadshus som man byggt om till kyrka. Det var en stor högtid! Tidigare hade man tvingats hålla möten i smyg på gravgårdar och i hem (uppgifter ur boken Eeva Mesiäinen: Maria Kajavan pitkä taival).

Församlingen i Petroskoj var i början en del av Estlands evangelisk-lutherska kyrka. De första prästerna var Elmar Kull och Paul Saar från Estland. De tilläts besöka församlingen högst en gång per månad för att hålla mässa. Övriga helger samlades man till ordets gudstjänst. Där var det lekmän som predikade. Vid behov döpte och jordfäste lekmännen också, särskilt under tiden innan man hade tillgång till präst.

År 1983 fick man tillstånd att bygga en större kyrka på församlingens tomt en bit utanför stan. Ett församlingshem byggdes bredvid kyrkan år 1990 med medel från Finlands evangelisk-lutherska kyrka.

År 1992 blev Petroskoj församling en del av Inkerin kirkko, som återuppstått efter Sovjetunionens fall. De första prästerna ur de egna leden var Viktor Grinevits och Juho Pakkari. Under Sovjettiden hölls alla gudstjänster enbart på finska. Tolkning till ryska skedde bara i undantagsfall.

När de äldre ingermanländarna småningom blev allt färre, uppkom behov att satsa på barn och unga, som kommer till Petroskoj för att studera vid stadens universitet. Därför började man planera för en ny, mer ändamålsenlig kyrkobyggnad närmare centrum. Evangelisk-lutherska församlingar från Finland (särskilt från Kalajoki prosteri) och USA bidrog med finansiering av Petroskojs nya kyrka som invigdes år 2009. Den nya kyrkan ligger i stadens absoluta centrum, ca en kilometer från järnvägsstationen. Den är stor och modern, med öppen kyrksal, kök och serveringssal, utrymmen för barnverksamhet mm.

Församlingen idag

Petroskoj ev.-luth. församling har i dagens läge ca 150 medlemmar. Kyrkoherde är Alexej Krongolm. Utöver kyrkoherden har församlingen en annan präst, Anton Rudoj, som sköter om kapellförsamlingen Tjalna, ca 20 km utanför stan. Församlingen har en anställd koordinator för barnarbetet, en församlingssekreterare och en ekonomiansvarig. Ca 40 personer arbetar på frivillig basis (barn- och ungdomsledare, kantor, kökspersonal). Verksamheten består av gudstjänst, söndagsskola och klubb för barn i åldern 6 mån- 4 år, barn- och ungdomsläger, bibelsamtal, temakvällar för vuxna, diakoniverksamhet. Församlingen har en informativ hemsida, där man bl a kan följa med deras verksamhet via foton (www.kirkko.ru).

Eftersom den unga generationen idag har ryska som första språk, sker sgs all verksamhet på ryska. Av församlingens nuvarande medlemmar är färre än hälften ättlingar till ingermanländare. Den finskspråkiga gudstjänsten på söndag eftermiddag är inställd tills vidare pga corona-läget. Övrig verksamhet hålls som vanligt.

Kyrkoherde Alexej Krongolm berättar att församlingen inför årets julfirande har satsat på att nå ut till människor i staden. Under adventstiden ska man bjuda in folk till några tillfällen med de vackraste julsångerna, julmarknad och samvaro kring julens budskap.

Punsar bönehus vänförsamling

Den första missionsresan härifrån till Petroskoj med omnejd företogs år 1992. Kontakten till församlingen hade upprättats via en ung ingermanländare, som Mona Backman m fl träffat under ett av sina besök i St Petersburgs-området i slutet på 1980-talet.

Per-Erik Häggman minns att kyrksalen i den gamla kyrkan var fylld till brädden. Man höll flera tal efter varann, men ingen av åhörarna gick ut. Hungern efter Guds ord var påtaglig, efter alla år av förföljelser och umbäranden, som det ingermanländska folket hade fått utstå (P-O Hjulfors' intervju med Per-Erik och Ralf Lindfors på LFF:s Sound Cloud).

Efter den första missionsresan har Punsar bönehusförening, med Ralf Lindfors som researrangör, ordnat ett flertal resor till Petroskoj-området. Resorna var kombinerade krigsmanna- och missionsresor.

Den egna tron stärks när man får se att samma Gud verkar hos våra trossyskon i andra länder, trots olikheter i tex kultur och språk

Efter år 2015(?) har missionsresorna ersatts med vänförsamlingsbesök. Besöken har skett i båda riktningar: vi har ordnat resor till Petroskoj och fått besök därifrån. Till Esse-mötet 2019 kom en grupp på ca 15 personer, däribland några barnfamiljer. I september samma år besökte vi

dem. Vårt sista besök i Petroskoj före coronan var i månadsskiftet januari-februari 2020, då församlingen firade sitt 50-årsjubileum!

I september 2020 bandade missionsgruppen i Punsar en samling med andakt, som vi skickade till vår vänförsamling. Vi planerar att hålla ett möte via nätet med Petroskoj församling i oktober detta år.

Utbytet är mycket givande för oss, vilket alla inblandade kan intyga. Den egna tron stärks när man får se att samma Gud verkar hos våra trossyskon i andra länder, trots olikheter i tex kultur och språk. Han är allsmäktig och Han bryr sig om sina skapade barn på vilka ställen i världen de än befinner sig.

Gudsfrid,

Martina och Magnus Brännbacka

Kom med och tjäna vid missionsmagasinet

Missionsmagasinet har nu haft sin verksamhet på nya stället i över ett år. Ett välsignat år som vi är tacksamma över. Eftersom inkomster från sommarmöten minskat under coronapandemin har missionsmagasinet varit extra viktig för LFF:s ekonomi.

Tyvärr har vi ett återkommande problem och det är personalbrist. Ansvarspersonerna har svårt att få skiften fyllda. Nu vädjar vi till medlemmar inom LFF att komma och tjäna vid missionsmagasinet. Tveka inte utan ta kontakt med representanten för din bönhusförening.

Inskolning fås för alla, också för de som har haft en längre paus och vill friska upp sitt minne.

Vi letar också efter några personer som tillsammans kunde bilda ett städteam, detta skulle innebära att städa en eller två kvällar i månaden. Kontakta Katarina Sundkvist vid intresse: 0505315601.

Vi är tacksamma över alla som redan ställer upp. Att tjäna vid missionsmagasinet är ett viktigt missionsarbete. Tack vare pengar vi samlar in kan vi bl.a. stöda LFF:s diakonala arbete, media, barnläger, skriftskola, själavård och andra kurser.

Info och kontaktuppgifter finns på www.lff.fi/mission/missionsmagasinet

*Gör det lilla du kan,
gör det villigt och glatt!*

Elisabeth, Inger och Ulla-Britt.

Pohjolan Joulu 2021

Maailma pauhaa ja arvot kovenevat. Meillä kristityillä on kallisarvoinen aarre evankeliumissa, joka voi antaa ihmiselle rauhan kaikenlaisissa tilanteissa. Lähde rohkeasti jakamaan tätä aarretta joululehden välityksellä!

Pohjolan Joulu 2021 sisältää perinteisten hartauskirjoitusten lisäksi koskettavia kertomuksia erilaisista elämäntilanteista. Esimerkiksi millaisia tuntemuksia leskeksi jääneellä on ensimmäisenä jouluna ilman puolisoa ja miten joulu on tärkeä juhla myös Pohjois-Irakin vainotuille kristityille.

HINNAT:

1-9 kpl 6,00 €/lehti + lähetyskulut
10-199 kpl 3,50 €/lehti + lähetyskulut
200- kpl 3,00 €/lehti (hinta sisältää lähetyskulut)

TILAUKSET JA LISÄTIEDOT:

Lähetysyhdistys Rauhan Sana
puh. 040 752 0868
toimisto@lyrs.fi

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset. LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrassveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhkäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

Himlarna prisar dina under, Herre, och din trofasthet i de heligas församling. Vem i skyn kan jämföras med Herren? Vem bland Guds söner kan liknas vid Herren? Gud är fruktad i de heligas råd, stor och mer vördad än alla omkring honom. Saligt är det folk som vet vad jubel är! Herre, de vandrar i ditt ansiktes ljus. I ditt namn jublar de ständigt, i din rättfärdighet upphöjs de, för du är deras styrka och härlighet, i din nåd upphöjer du vårt horn. Ja, vår sköld tillhör Herren, vår kung tillhör Israels Helige. (Ps. 89:6–8,16–19).